

Wat voor mensen zijn het die op het dak van een ambulance klimmen en beuken als er drie jonge vrouwen na 16 maanden gevangenschap worden vrijgelaten?

Posted on 21 januari 2025 by Willem Dercksen

Gaza City, zondagmiddag 19 januari, 16.00 uur

De vrijlating van drie gegijzelden moet beginnen onder het toezicht van een televisieploeg uit Qatar. Drie ambulances van het Rode Kruis staan al klaar, omringd door een menigte Palestijnse mannen en jongens. Er loopt ook een enkel hoofddoekje tussen. De menigte loopt niet alleen rond de ambulances, maar mannen hangen er ook aan of staan erop. In Israël zitten tallozen aan de buis gekluisterd. De herinneringen aan de vorige vrijlating van gegijzelden meer dan een jaar geleden komen boven. Volgens sommige gegijzelden was de rit in de ambulance bijna nog angstiger dan de gevangenschap toen de toegelopen meute

Wynia's week: Wat voor mensen zijn het die op het dak van een ambulance klimmen en beuken als er drie jonge vrouwen na 16 maanden gevangenschap worden vrijgelaten? | 1

op de ambulances begon te beuken.

Dan een shot van een landende helikopter aan de Israëlische kant van de grens en even later nog een. Geblindeerde ramen. De gegijzelden zullen aan het oog van de camera's worden onttrokken. Hier is geen privacywet voor nodig. In de eerste helikopter zitten de moeders van Romi Gonen, Emily Damari en Doron Steinbrecher.

Houthi's vuren nog twee raketten af

In een volgend shot arriveren pick-up trucks van Hamas. De op de trucks staande 'vrijheidsstrijders' met hun groene haarbanden, gemaskerde gezichten en mitrailleurs worden toegejuicht. Analyse van de beelden leert later dat een en ander georkestreerd machtsvertoon van Hamas is. Even later slaagt de tv-ploeg uit Qatar erin een shot te krijgen van drie vrouwen die uit een busje klimmen en omringd door tientallen gewapende en gemaskerde Hamas-strijders overstappen in een ambulance. We menen Romi Gonen te herkennen. Op eigen kracht stapt ze uit. Israël is wat dit betreft op alles voorbereid. Mogelijk hebben sommige gegijzelden meer dan een jaar geen daglicht gezien, zijn ze ondervoed, gewond ... Rond 18.00 uur arriveert de ambulance met de drie vrouwen in Israël.

Het bestand moest deze zondagochtend om 8.30 uur ingaan. Het werd drie uur later. Hamas kwam niet met een lijst van de vrij te laten gegijzelden op de proppen. 'Logistieke problemen.' Ondertussen meenden de Houthi's nog twee langeafstandsraketten op Israël te moeten afvuren en berichtte het leger dat het erin geslaagd was het lichaam terug te brengen van Oron Shaul, een Israëlische soldaat die in 2014 in Gaza was gesneuveld tijdens de operatie 'Protective Edge'.

Het was een lang proces om tot de bestandsovereenkomst te komen. Het laatste duwtje kwam van Trump die dreigde met *all hell to pay* als er voor zijn inauguratie geen bestand zou zijn. De Amerikaanse gezant Steve Witkoff liet Netanyahu afgelopen zaterdag weten dat er nu knopen doorgehakt moesten worden, want dat de Amerikanen anders hun spullen zouden inpakken en naar huis gaan. Dit dreigement was overigens niet alleen tot de Israëlische regeringsleider gericht, maar ook tot Hamas.

Overeengekomen is om gedurende een bestand van 6 weken 33 gegijzelden vrij te laten, vrouwen en kinderen eerst. Voor elke gegijzelde zal Israël 30 gevangenen vrijlaten en voor elke vrouwelijke soldaat 50. Afhankelijk van het aantal

gegijzelden dat levend terugkomt, zal Israël in de eerste fase tot 1904 Palestijnse gevangenen vrijlaten, waarvan een fors aantal met bloed aan hun handen en meerdere levenslange gevangenisstraffen. Verder zal Israël zich geleidelijk terugtrekken uit het centrale deel van Gaza en ontheemde Gazanen mogen terug naar het noorden van de strip.

Veel weerstand tegen de deal in Israël

Op dag 16 van de deal zal er begonnen worden met onderhandelingen over fase 2 onder het toezicht van vertegenwoordigers van de VS, Qatar en Egypte. Beoogd wordt dan om alle resterende gegijzelden vrij te krijgen, inclusief gegijzelde (al dan niet levende) soldaten, en om tot een permanent staakt-het-vuren te komen en een volledige terugtrekking van het Israëlische leger. Fase 3 moet vervolgens de wederopbouw van Gaza beogen onder supervisie van Egypte, Qatar en de VN.

In Israël is er niet alleen veel instemming met, maar ook veel weerstand tegen de deal. De vrees van velen is dat de oorlog hierdoor voor niets is gevoerd, dat Hamas zich zal hergroeperen en dat er gewacht kan worden op nieuwe moord- en slachtpartijen. De ultranationalistische regeringspartij Otzma Yehudit, onder leiding van Ben-Gvir, trok zich onmiddellijk terug uit de regering. 'Capitulatie voor Hamas.' De oppositie voorkwam de val van de regering. 'De deal is een morele overwinning.' Bij de Ofer-gevangenis, waar zondagochtend de eerste serie vrij te laten terroristen werd verzameld, is fanatiek gedemonstreerd. Veel nabestaanden van in terreuracties omgekomen burgers zijn furieus.

Romi, Emily en Doron

De Israëlische orthodoxe Net 12-journalist Yair Cherki verwoordde zijn gevoelens bij het vrijlaten van terroristen wat mij betreft mooi en kernachtig. 'Voor mij is het onverdraaglijk dat de moordenaar van mijn broer na 10 jaar wordt vrijgelaten en over een paar dagen wellicht in Istanbul in een café shoarma zit te eten.' Yairs broer Shalom Cherki werd in 2015 in Jeruzalem doodgereden door Khaled Koutineh (37) die met zijn auto op een bushalte inreed. 'Maar', voegde Yair eraan toe, 'mijn broer is dood en Romi [Gonen] leeft nog.'

Zondagavond rond 7 uur zien we de drie gegijzelde vrouwen uit de ambulance stappen. In Israël. Dank jullie wel is het eerste wat ze zeggen, horen we later. Op het oog in een fysiek redelijke toestand. Doron hinkt wat, Emily heeft haar hand in

een verband en zwaait met haar resterende drie vingers. Ze werd op 7 oktober in haar hand geschoten toen ze haar even eerder neergeschoten hond aaide. Met de helikopter naar het Tel-HaShomer-ziekenhuis in Ramat Gan. In het achtuurjournaal krijgen we drie foto's van drie blije jonge vrouwen met bleke gezichten en wallen onder hun ogen die hun moeders omhelzen. Even later drie video's die laten zien dat ze hun families begroeten. Ultieme *tearjerkers*. Alle beelden zijn vooraf goedgekeurd door de familie van de gegijzelden. Geen ongewenste privacy-inbreuken.

Zaterdag moeten Shiri, Ariel en Kfir Bibas vrijkomen. Shiri was 33 toen ze vanuit kibboets Nir Oz gegijzeld werd, Ariel 4 en Kfir 9 maanden, de jongste gegijzelde. Op de vele posters die overal te zien zijn springen de kinderen eruit door hun leeftijd en rode haren. Vader Yarden blijft achter in Gaza. Hamas heeft hem verteld dat zijn vrouw en kinderen niet meer leven, maar hun dood is niet bevestigd. Iedereen hier hoopt het beste, maar vreest het ergste.

Is de oorlog nu zo'n beetje afgelopen, vroeg een kennis uit Nederland me. Was het maar waar. Er is een bestand met Hamas en een bestand met Hezbollah. Beide zijn wankel en het is koffiedik kijken hoe verder. De vooruitzichten zijn in ieder geval somber. De Palestijnen hebben de staat Israël nooit kunnen verkroppen en zijn uit op de vernietiging ervan. Dat geldt niet alleen voor Hamas, maar ook voor de PLO, de Islamitische Jihad, Hezbollah en wat dies meer zij. De beelden van zondagochtend bij de vrijlating van de drie gegijzelden suggereren niet dat daar ook maar iets in is veranderd.

Wat voor oorlog is dit?

Wat voor mensen zijn het die op het dak van een ambulance klimmen en beuken als er drie jonge vrouwen na 16 maanden gevangenschap worden vrijgelaten? Wat voor mensen zijn het die zelfs na tien jaar nog geen lijken vrijgeven voor een respectvolle begrafenis? Wat voor mensen zijn het die haat en rigide dogma's verkiezen boven liefde en vrijheid? En wat voor oorlog is dit waarin de aangevallen partij de agressor al 15 maanden voorziet van water, elektriciteit, sanitaire voorzieningen en levensbenodigdheden en daarbij voortdurend beschuldigd wordt van genocide? Moet Churchill postuum nog veroordeeld worden voor oorlogsmisdaden vanwege de bombardementen op Duitse steden?

Willem Dercksen studeerde ooit sociologie en woont sinds 18 jaar in Israël. Hij is

niet van het uitverkoren volk, zijn vrouw en twee kinderen wel.

Wynia's Week verschijnt drie keer per week, **156 keer per jaar** met even onafhankelijke als broodnodige artikelen en columns, video's en podcasts. U maakt dat samen met de andere donateurs mogelijk. Doet u weer mee, **ook in het nieuwe jaar 2025?** Hartelijk dank!